

malaga kõnneles. Palswed saidwad tehtud, ja mees läks hiljofeste, kui ta tulnud, jälle omma koio, agga watis minnes korra taggasi, senna kohta, kus ta seisnud; ja wata, koia teise otsa peäl on üks reddeliga wagga mehhe põningule lainud, kus temma — selle ma wisi järrel — ka omma wilja piddas; ja tahhas wahhest warastada. Warras sai agga lugist siise lainud, kohhe mees wõttis tassast wisi reddeli alt ärra, läks tuppä ja täetäs perremehhele ja ütles: armas naber, sul on üks wõdras põningul; wõtta omma küünla kätte ja minne ülesse, küllab sa siis leiad. Ollen reddeli jo alt ärra wõtnud, et ta ei peäse ennam. Perremees läks ülesse ja warras olli omma kotti wiljaga jo täitnud, agga ehmatas ei woinud temma sannage lausta.

Eäbralikult rakis maia isä nüüd temmaga, ätteldes: Terre tullemast, armas sõbber, kust sa ni hilja minno põningule tulled? tulle ommeti minnoga tuppä. Warras hakkas tullema, ja jättis omma wilja kotti mahha. Ei mitte, ütles maia isä, wõtta omma wilja kasa. Jummal on mind maiapidajaks se wilja ülle pannud, ja Temmale pean kostma, mis sellega tehtud. Sinna nüüd olled mo taewa Jäsa käest sedda warrastanud, mis Temma minno holeks annud. Leppi siis nüüd Jummalaga ärra. Sa ommeti isse tead, mis Temma ürtelnud: Sinna ei pea mitte warrasta-

ma, ja et ei ükski warras ei pea Jummalä riki pärrima.

Warras wõttis omma wilja ja toi sedda mahha. Nüüd ütles maia isä omma naesele: Emmake, touse üles, olle kemas; anna leiba ja woid; üks wõdras mees on weel ni hilja meile tulnud, ja temmale on sedda tarwis. Emma touse üles, kättis lauda, ja panni sõmist laua peäle. Warras pallus wasto ja ei tahtnud süä; agga maia isä wõttis isse ja mees pididi tagga järrele ka wõtma. Said sõnud ja jonud, wagga maiaisä siis ütles: Sõbber, ehk sa tahhad sõ maiale mo jure jada, küllab ma leian sulle asset. Agga kui sa ei tahha, siis minne minno pärrast kül koio. Warras pallus ennast koio minnema. Roh, siis minne peäle.

Minnes tahtis temma wilja kotti mahhajätta. Ei mitte, ütles maia isä, se on üksford rägitud, ja jään omma sanna jure; sa olled nüüd jo sedda wilja warrastanud ja olled omma pattuste kätte ga sedda rojastanud, ei tahha minna sedda mitte ennam omma wilja sekka, egga ommas maias sedda ennam prukida. Temma siis pididi sellega minnema, agga tulli warsti jälle taggasi ja pallus ikka, et maiaisä sedda wilja pididi wõtma. Ei, ütles temma, woi se olla; minne agga ja selleta omma wargust Jummalaga ärra. Hommiko enne walget olli warras jälle ukse peäl, ja pallus siise. Tehti temmale ust lahti, ja sure süddame ahhas;